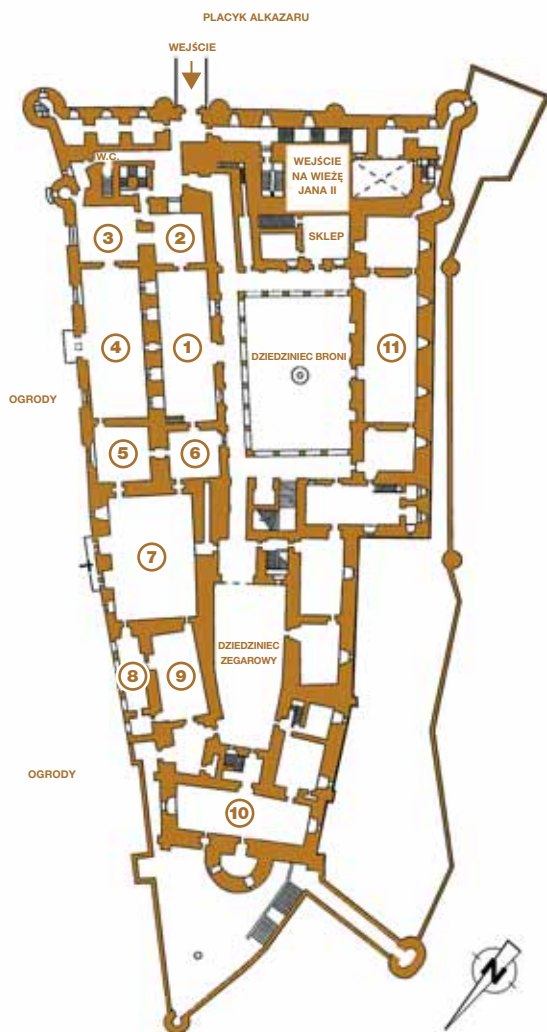

MAPA DO ZWIEDZANIA ALKAZARU W SEGOWII

PATRONATO DEL ALCÁZAR DE SEGOVIA

Plaza de la Reina Victoria Eugenia, s/n · 40003 · Segovia (España)

Telefon: +34 921 460 759 / +34 921 460 452 · Faks: +34 921 460 755

patronato@alcazardesegovia.com
reservas@alcazardesegovia.com

www.alcazardesegovia.com

Depósito Legal nº SG-388-2015

13 grudnia 1474 roku księżniczka Izabela wyruszyła z podwoi Alkazaru, by zostać proklamowaną na królową Kastylii w dawnym kościele Świętego Michała na rynku Plaza Mayor w Segowii.

Alkazar w Segowii to pałac, który z uwagi na swoje niezwykle kształty i doskonałą lokalizację budzi podziw każdego, kto ma okazję cieszyć wzrok jego widokiem. Jego istnienie zostało udokumentowane już w początkach XII wieku. W czasie średniowiecza Alkazar stał się jedną z ulubionych siedzib królów Kastylii. Przyjście na tron dynastii Trastámara nadało segowiańskiemu Alkazarowi nową dynamikę w każdym wymiarze: architektonicznym, instytucjonalnym, politycznym i symbolicznym. Za panowania tego rodu Alkazar przeobraził się w prawdziwy pałac – to właśnie z jego podwoi wyruszyła 13 grudnia 1474 roku Izabela Katolicka, by zostać proklamowana na królową Kastylii na rynku Plaza Mayor w Segowii.

Filip II świętował tutaj swoje zaślubiny z Anną Habsburżanką, swoją czwartą żoną. To on również był inicjatorem ważnych prac renowacyjnych w pałacu takich jak montaż nowych pokryć dachowych ze stromymi szczytami wież z łupków, które nadały Alkazarowi charakterystyczny wygląd zamku rodem z Europy Środkowej, jakże odmienny od pozostałych kastylijskich twierdz. Po przeniesieniu dworu do Madrytu Alkazar utracił rangę królewskiej rezydencji i przez ponad dwa stulecia pełnił funkcję państwowego więzienia. W 1764 roku król Karol III założył Królewską Szkołę Artylerii, której siedzibą stał się Alkazar i był nią do dnia 6 marca 1862 roku, w którym to straszliwy pożar zniszczył dach i uszkodził konstrukcję. Odbudowa rozpoczęła się w 1882 roku, a w 1896 roku po ukończeniu budowy królowa regentka Maria Krystyna w imieniu króla Alfonsa XIII przekazała Alkazar hiszpańskiemu

Sala Kominkowa (2) przypada na renowację Alkazaru w czasach panowania Filipa II. Zawiera kolekcję okazałych mebli z XVI wieku.

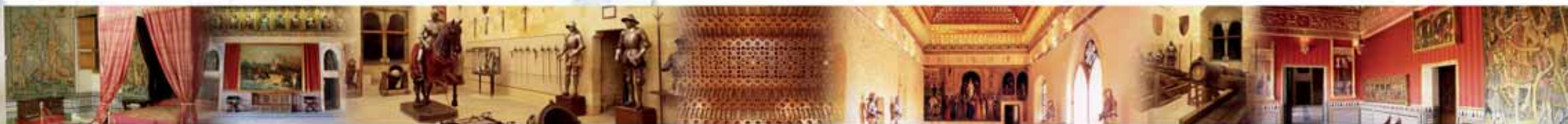
W **Sali Tronowej** (3) – wybudowanej za panowania dynastii Trastámara – można podziwiać tron wykonany na wizytę Alfonsa XII i królowej Wiktorii Eugenii z okazji stulecia powstania 2 maja 1808 roku.

Sala Galery (4) otrzymała swoją nazwę od dawnego sufitu kasetonowego w kształcie odwróconego kadłuba statku. Sala została wybudowana przez królową Katarzynę Lancaster w 1412 roku w czasach niepełnoletności jej syna Jana II.

Sala Szyszkowa (5), której budowę zarządził Henryk IV, wywodzi swą nazwę od oryginalnej sztukaterii zdobiącej kasetonowy sufit, z 392 motywami dekoracyjnymi przypominającymi swym kształtem szyszki.

W **Królewskiej Komnacie** (6) portale są w stylu neomudejar i wiernie odtwarzają oryginalne portale znajdujące się w pałacu Henryka IV mieszczącym się w dzielnicy Świętego Marcina w Segowii.

Na fryzie okalającym **Salę Królewską** (7) mieszczą się posągi przedstawiające władców Asturii, Kastylii i Leon. Obecny wygląd zawdzięcza projektowi wykonanemu z polecenia Filipa II.

Ministerstwu Wojny, które przeznaczyło go na siedzibę korpusu Artylerii. W 1898 roku w górnej części budynku założono Główne Archiwum Wojskowe, które znajduje się tam po dziś dzień. W 1951 roku utworzono Patronat Alkazaru dla zapewnienia konserwacji gmachu.

W Alkazarze możemy podziwiać kilka różnych sal wywodzących się z kilku różnych okresów przebudowy pałacu:

W **Sali Starego Pałacu** (1) znanej także po nazwą Sali Okien Ostrołukowych ze względu na charakterystyczne okna, które zapewniały oświetlenie w pierwotnym pałacu przed dobudowaniem do niej Sali Galery, dekoracja jest w stylu mudejar. Ta sala datuje się na czasy Alfonsa X.

Sala Sznurowa (8) otrzymała swoje miano z uwagi na malunek sznura Św. Franciszka zdobiący jej mury, który zgodnie z segowiańską legendą został tam umieszczony z rozkazu Alfonsa X Mądrego jako wyraz pokuty za nadmierną dumę króla.

W **Kaplicy** (9) odbyła się msza błogosławieństwa ślubnego po zaślubinach Filipa II z Anną Habsburżanką. Tutaj zachował się obraz „*Pokłon Trzech Króli*” autorstwa Bartolomé Carducho (z 1600 roku), ocalały z pożaru, jaki miał miejsce w 1862 roku.

Sala Broni (10) mieści się pod Wieżą Ostatecznej obrony i zawiera kolekcję broni z różnych epok. W Salach **Muzeum Królewskiej Szkoły Artylerii** (11) przedstawiono historię tej placówki w Alkazarze.

W 1764 roku Karol III wybrał Alkazar w Segowii na siedzibę nowo utworzonej Królewskiej Szkoły Artylerii - obecnie najdłużej działającej akademii wojskowej na świecie.